

[Udenrigsministeren.]

Dette giver mig Anledning til at nævne det beklagelige i, at tyske Blade har kunnet offentliggøre saadanne urigtige danskfjendtlige Udtalelser uimodsagt, fordi det danske Blad i Flensborg, Flensborg Avis, vel stadig har kunnet udkomme, men i Modsætning til de tilladte tyske Blade endnu ikke har faaet Licens-Spørgsmaalet endeligt i Orden og derfor stadig er under Censur, saaledes at dets Ytringsfrihed er stærkt begrænset. Udenrigsministeriet har fortsat ved flere Lejligheder henstillet til den britiske Regering, om der ikke kunde ske en Lempelse af Censuren over det danske Blad, og efter de foreliggende Oplysninger synes det nu at kunne ventes, at Flensborg Avis i den allernærmeste Fremtid vil faa Licensen og dermed forhaabentlig en ikke ringere Adgang til fri Udfoldelse end den, der er indrømmet de tyske Blade.

Et andet Spørgsmaal, som har optaget Udenrigsministeriet, er den i Tyskland stedfindende tvungne Udskrivning af Arbejds-kraft til Arbejde i Kulminerne, navnlig i Ruhrdistriktet. Af de Danske i Sydslesvig, hvor de unge Mænd gennem fem lange Aar imod deres Vilje har været tvunget til at forrette Tjeneste i den tyske Hær eller Flaade, vil det føles som ganske overordentlig haardt, hvis de nu yderligere skulde tvinges til at forlade deres Hjemstavn for under ganske fremmede Forhold og sammen med Elementer, der staar dem fjernt i Livsanskuelse og Vaner, at udføre et dem ganske uvant, haardt Arbejde i Kulminerne. Dette saa meget mere som de maa være Vidne til, at deres Hjemstavn er overfyldt med Flygtninge fra ganske andre Egne og af en fremmed og ofte fjendtlig Indstilling. Regeringen haaber meget, at det maa lykkes at finde en Udvej, saaledes at de unge Danske i Sydslesvig kan forskaanes for denne Tvangsudskrivning.

Efter Forhandlinger mellem Statsministeren og Rigsdagens Partier har hvert af Partierne udpeget et Medlem til at tage Sæde i et Udvalg, det saakaldte Rigsdagens Sydslesvig-Udvalg, der konstituerede sig i Midten af April med det ærede Medlem Hr. Frede Nielsen som Formand. Der er altsaa ikke her Tale om et af Rigsdagen som saadan nedsat Udvalg, men om en Repræsentation for de enkelte Partier, der skulde have Lejlighed til at følge med i, hvad der foregaar i det slesvigske Spørgsmaals Udvikling, og til at træde i Kontakt med Repræsentanter for den dansksindede Befolkning Syd for Grænsen til gensidig

Orientering og Oplysning. Regeringen har for sit Vedkommende fundet det nyttigt, at der herigennem gives Rigsdagens Partier Mulighed for en snæver Kontakt, og den har med Glæde ydet sin Bistand til Tilvejebringelsen af denne.

Et af Udvalgets Møder holdtes i Begyndelsen af Maj i Aabenraa, hvor Udvalget mødtes med Repræsentanter for den dansksindede Befolkning i Sydslesvig og havde Adgang til at blive udførligt underrettet om Forholdene dernede og om de Problemer, der i særlig Grad ligger for.

Jeg har nu søgt at gøre Rede for, hvad der paa de forskellige kulturelle og politiske Omraader er opnaaet eller ikke opnaaet for Danskheden i Sydslesvig. Jeg har særlig nævnt de Goder og Rettigheder, som vi maa ønske den danske Folkegruppe indrømmet.

Meget vel, vil man maaske sige, men hvorledes skal disse Goder sikres Danskheden i Sydslesvig ogsaa i Fremtiden?

Hertil vil jeg svare, at det er vanskeligt med Bestemthed at udtale sig om, hvorledes Rettigheder og Goder af denne Karakter kan garanteres maaske langt ud i Fremtiden, afhængig som Sagen vil være af Begivenheder, der ikke er indtraadt, og af Forhold, vi ikke kender.

Det vil derfor efter min Mening være forhastet i Øjeblikket at lægge sig fast paa en eller anden bestemt Løsning, der maaske siden hen vil vise sig at være lidet formaals-tjenlig eller helt uigennemførlig.

Der er dog en Form for Sikring af disse Rettigheder, som vi ønsker Danskheden i Sydslesvig tilstaaet, hvorom det er muligt allerede nu at danne sig en Forestilling, der formentlig ikke er utopisk eller verdensfjern.

Det, jeg tænker paa, er følgende:

Der er god Grund til at antage, at det kommende Tyskland i flere Henseender og i meget lang Tid vil blive underkastet en vis international Kontrol. Denne Kontrol vil sandsynligvis i første Række tage Sigte paa at tilvejebringe Sikkerhed for, at Tyskland denne Gang virkelig bliver afrustet. Dernæst bliver der utvivlsomt ogsaa opretholdt Kontrol med Sværindustrien for at forebygge, at en ny tysk Krigsindustri opstaar. Det er heller ikke uden for det sandsynlige at antage, at man sikrer sig, at Skolen ikke bliver brugt til at paatvinge kommende Generationer en Ideologi af lignende Karakter som Nazismen.

I denne Sammenhæng kan man tænke sig, at Bestemmelser om de almindelige borgerlige og demokratiske Frihedsrettigheder, som Trosfriheden, Pressefriheden,